

[Sandau.]

resultat, at patienten overlevede, endskønt han en overgang svævede mellem liv og død.

De tidligere ærede ordførere har allerede omtalt, hvorledes man har fundet frem til og formuleret den tilføjelse til § 5, som skal erstatte § 6, så det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Det er for mig vigtigere at konstatere, hvor megen beskyttelse man kan forvente at staten vil yde en gruppe borgere, uden at den tillige skal have et vist indseende med, at denne beskyttelse ikke får en betydning, som det ikke har været meningen at give den. Staten yder gennem foreninger af erhvervsdrivende og lignende en eneretsbeskyttelse til kendetegn eller fællesmærker. Normalt vil dette bewirke, at der skabes en sund eksklusivitet, som kun kan være til gavn for såvel de erhvervsdrivende som publikum i almindelighed, og som derfor også er forenelig med en liberal samfundsopfattelse. Men det skal også være foreneligt med en liberal opfattelse af samfundets indretning i den forstand, at det ikke ved at gavne den ene part kommer til at virke direkte skadeligt for den anden part, forbrugerne. Det er derfor ganske i sin orden, at der i forslaget findes en mulighed for at få registreringen af et fællesmærke ophævet ved dom, dersom fællesmærket strider imod, som det hedder „almene samfundsinteresser“; ellers ville der kunne blive tale om en beskyttelse af ret snævre erhvervsinteresser.

I øvrigt er jeg godt tilfreds med den udformning, det omtalte ømtålige punkt har fået; thi naturligvis er det rigtigt, at dette lille hjemlige problem ikke skal kunne virke skadeligt for landets eksportinteresser; dog bør det ikke ligefrem være en let sag at få et fællesmærke ophævet ved dom. Men som det allerede har været nævnt, skulle den præventive virkning, således som lovforslaget nu er udformet, nok kunne klare spørgsmålet, uden at det nogen sinde vil komme til sagsanlæg fra handelsministeren.

Vi kan vist godt sige, at der er blevet udført et positivt stykke udvalgsarbejde med et resultat, som alle parter kan stå sig ved, og jeg kan derfor slutte med at anbefale at stemme for de af ministeren foreslåede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Baunsgaard: Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Gideon nærmest syntes at antyde, at ændringen af fællesmærkelovens § 5 ikke i realiteten skulle få nogen virkning over for et fællesmærke, der kunne tænkes at stride imod samfundsinteresser.

Det er mig magtpåliggende at understrege, at når vi fra det radikale venstre har givet tilslutning til den ændrede affattelse af § 5, er det netop ud fra den betragtning, at man i en given situation selvfølgelig skal kunne anvende den, og det er mig magtpåliggende at understrege, at der, sådan som paragraffen nu er affattet, netop deri ligger, at der skal være en mulighed for at skride ind imod et fællesmærke, såfremt det strider imod samfundsinteresser. At vi under udvalgsarbejdet er kommet til det resultat, at den oprindelig foreslåede § 6 bør udgå, skyldes jo hensynet til danske eksportinteresser. Den nuværende affattelse af § 5 er i overensstemmelse med Pariserkonventionen.

Men det er mig som sagt magtpåliggende at understrege, at der også kan tænkes tilfælde, hvor § 5 skal anvendes, og jeg vil derfor stærkt fremhæve, at der ligger en realitet bag den ændrede affattelse af denne paragraf.

Jeg vil med disse bemærkninger anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag såvel som for lovforslaget som helhed.

Lynnerup Nielsen: Af de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag er jo det, der går ud på, at § 6 skal udgå, det væsentligste.

Som jeg gav udtryk for ved første behandling, er mit parti stærkt tilhænger af at opretholde denne § 6, som ved lovforslagets første behandling blev udsat for en ret voldsom kritik. Men nu har udvalgsarbejdet jo medført, som det fremgår af betænkningen, at § 6 skal udgå, og at der til § 5 knyttes et nyt stk. 2, der skulle afbøde nogle af de vanskeligheder, som ophævelsen af § 6 måtte medføre.

Som en række ærede ordførere allerede har givet udtryk for, vil loven få betydning, såfremt almene samfundsinteresser knægtes, og derfor vil mit parti, selv om vi helst havde set § 6 opretholdt, give sin tilslutning